

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 29/17
V Luxemburgu 14. marca 2017

Rozsudok vo veci C-158/14
A a i./Minister van Buitenlandse Zaken

Činnosti ozbrojených síl počas ozbrojeného konfliktu v zmysle medzinárodného humanitárneho práva môžu predstavovať „teroristické činy“

Skutočnosť, že by akcie „Tigrov oslobodenia tamilského ľlamu“ mohli predstavovať činnosti ozbrojených síl, nemá vplyv na platnosť aktov Únie týkajúcich sa ich zápisu do zoznamu zmrazenia finančných prostriedkov

Podľa holandských orgánov sa A, B, C, a D podieľali na zhromažďovaní finančných prostriedkov pre „Liberation Tigers of Tamil Eelam“ (Tigre oslobodenia tamilského ľlamu, LTTE), subjekt, ktorý viedol občiansku vojnu proti srílanskej vláde s cieľom vytvoriť nezávislý štát pre tamilský ľud na severe a východe Srí-Lanky a ktorý Európska únia počas približne desiatich rokov kvalifikovala ako „teroristický“ subjekt.

Podľa holandskej právnej úpravy, ktorou sa vykonáva rezolúcia Bezpečnostnej rady Organizácie spojených národov 1373 (2010), holandské orgány zaradili A, B, C a D medzi osoby podliehajúce obmedzujúcim opatreniam na účely boja proti terorizmu. V dôsledku tohto zaradenia boli ich finančné prostriedky zmrazené. V tomto rámci holandské orgány považovali LTTE za teroristickú skupinu. Tento záver zohľadňovalo vykonávacie nariadenie Rady EÚ z roku 2010, ktorým boli LTTE ponechané na zozname skupín, ktoré sa podieľajú na týchto teroristických činoch, a vzťahovali sa na ne obmedzujúce opatrenia.¹

V rámci svojich žalôb podaných na holandské sudy A, B, C a D tvrdili, že toto nariadenie je neplatné z dôvodu, že akcie LTTE nie sú teroristickými činmi. Zastávali názor, že LTTE je skôr neštátnym vojskom zapojeným do ozbrojeného konfliktu, ktorý nemá medzinárodnú povahu, na Srí-Lanke. V dôsledku toho ich akcie upravuje len medzinárodné humanitárne právo, a nie právne predpisy Únie a medzinárodné právne predpisy v oblasti boja proti terorizmu. Z toho vyplýva, že Európska únia nesprávne považovala útoky a únosy, ktorých sa dopustili LTTE od roku 2005 do roku 2009, za „teroristické činy“, ktoré odôvodňovali ich zaradenie do zoznamu Únie týkajúceho sa skupín podieľajúcich sa na teroristických činoch.

Raad van State (holandská Štátna rada), ktorá rozhoduje vo veci na poslednom stupni, sa obrátila na Súdny dvor najmä s otázkou týkajúcou sa definície pojmu „teroristické činy“. Osobitne by chcela vedieť, či prípadné nezrovnalosti medzi touto definíciou v práve Únie a medzinárodnom práve môžu mať vplyv na platnosť predmetného vykonávacieho nariadenia. Podľa Raad van State totiž údajne existuje medzinárodný konsenzus, pokiaľ ide o skutočnosť, že činnosti ozbrojených síl počas ozbrojeného konfliktu v zmysle medzinárodného humanitárneho práva nemožno považovať za teroristické aktivity.

V dnešnom rozsudku Súdny dvor v prvom rade odkazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej sa má nariadenie ukladajúce obmedzujúce opatrenia vykladať s prihliadnutím na historické okolnosti.

Predmetné akty Únie² majú pritom za cieľ vykonanie rezolúcie Bezpečnostnej rady Organizácie spojených národov 1373 (2001) prijatej v nadväznosti na teroristické útoky, ku ktorým došlo

¹ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 610/2010 z 12. júla 2010, ktorým sa vykonáva článok 2 ods. 3 nariadenia č. 2580/2001 a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1285/2009 (Ú. v. EÚ L 178, 2010, s. 1).

² Spoločná pozícia Rady 2001/931/SZBP z 27. decembra 2001 o uplatňovaní špecifických opatrení na boj s terorizmom (Ú. v. ES L 344, 2001, s. 93; Mim. vyd. 18/001, s. 217); nariadenie Rady (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001

v Spojených štátoch 11. septembra 2001. Ich cieľom je hlavne predchádzanie teroristickým činom prostredníctvom opatrení týkajúcich sa zmrazenia finančných prostriedkov, aby sa zabránilo financovaniu osôb alebo subjektov, ktoré môžu spáchať teroristické činy. Určenie osôb a subjektov, ktoré sa musia nachádzať na zozname, nie je za týchto okolností sankciou, ale preventívnym opatrením.

Okrem toho Súdny dvor usudzuje, že medzinárodné obyčajové právo nebráni tomu, že by činnosti ozbrojených síl počas ozbrojeného konfliktu mohli predstavovať „teroristické činy“. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že medzinárodné humanitárne právo sleduje odlišné ciele, než sú ciele práva Únie.

Navyše hoci niektoré medzinárodné dohovory, na ktoré odkazuje Raad van State, vylučujú zo svojej pôsobnosti činnosti ozbrojených síl počas ozbrojeného konfliktu v zmysle medzinárodného humanitárneho práva, nezakazujú štátom, ktoré sú ich zmluvnou stranou, kvalifikovať niektoré tieto aktivity ako teroristické činy, alebo predchádzať páchaniu týchto činov.

Súdny dvor preto konštatuje, že činnosti ozbrojených síl počas ozbrojeného konfliktu v zmysle medzinárodného humanitárneho práva môžu predstavovať „teroristické činy“ v zmysle práva Únie.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106